

роки: у коротко- і середньотермінових перспективах значна частина нових пропозицій буде формуватися складськими приміщеннями, побудованими під певного орендаря. Враховуючи відсутність нових пропозицій складських приміщень на 2016 рік, вакантність у сегменті складської нерухомості, скоріш за все дещо знизиться до кінця 2016 року. [2: с74] У 2016 році орендні ставки фіксуватимуться в національній валюті. Тому тлумачення економічної категорії «ринок комерційної нерухомості» має важливе значення в ринковій системі господарювання. Варто згадати тих, хто дав першими визначення ринку комерційної нерухомості є американські вчені Дж. Фрідмен та Н. Ордуя. Здійснивши аналіз та дослідження на ринку вони дійшли єдиного висновку, що ринок комерційної нерухомості – це набір механізмів, за допомогою яких реалізуються права власності на нерухомість та інші пов'язані з нерухомістю інтереси.

Список використаної літератури

1. Стрішенець О.М. До питання про майбутнє теорії ринкового фундаменталізму/О.М.Стрішенець//Науковий вісник. Серія економічні науки. Буковинський держ Ун-т.-Черновер. Вид-во БОФУ, 2012. – Вип. 1 – С.386-391
2. Павлов К.В. Інвестиційне забезпечення формування ринку нерухомості в Україні/К. В. Павлов// 24-25 квітня 2015 року/ Ужгород –Мукачево: Вид-во «Карпатська вежа», - с.74-75
3. Павлов К.В. Особливості конкурентних відносин на регіональних ринках нерухомості/ К.В. Павлов//Науковий вісник ужгородського університету . Серія «Економія». Збірник наукових праць. Випуск 1 (47). Том 2/Ужгород 2016. – с. 35-38

УДК [336:504](477)

Демидович Анна Сергіївна
студентка 1 курсу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Казмірук Ганна Юріївна
студентка 6 курсу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Науковий керівник: Стрішенець О.М.
д.е.н., проф. Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ

Захист навколишнього середовища - проблема загальнодержавна. На сучасному етапі розвитку України постає проблема загрози екологічній безпеці. У першу чергу це пов'язано з байдужим відношенням до навколишнього середовища з боку працівників промислових підприємств, які мають за мету максимізацію прибутку навіть шляхом екологічного забруднення. У системі

заходів для стимулювання природоохоронної й енергозберігаючої діяльності важливе значення належить розробці і цілеспрямованому використанню економічного механізму впливу на виробництво[1]. Цей механізм повинен створити умови для підвищення безпосередньої матеріальної зацікавленості трудових колективів підприємств у забезпеченні раціонального використання, охорони і відтворення природних ресурсів. Серед дієвих економічних інструментів спрямованих на раціональне природокористування та охорону навколишнього середовища чільне місце займають екологічні фонди. Вони, як фінансові установи призначені для накопичення позабюджетних коштів з метою послідуочого їх використання на охорону довкілля. Створення фондів обумовлено погіршенням екологічної ситуації внаслідок антропогенного забруднення довкілля та різким скороченням природоохоронних витрат із державного та місцевих бюджетів різних рівнів. На сучасному етапі соціально-економічного розвитку в Україні створені та діють ряд державних цільових екологічних фондів (див. рис.1). Вони виконують роль альтернативних джерел фінансування природоохоронних програм, спрямованих на поліпшення екологічної ситуації в окремих регіонах або країни в цілому.

Рис.1 Державні цільові екологічні фонди України

Для концентрації коштів з метою цільового фінансування природоохоронних і ресурсозберігаючих заходів, а також для зменшення впливу забруднення навколишнього природного середовища на здоров'я населення у 1991р було створено Державний фонд охорони навколишнього природного середовища і правовою основою функціонування фонду є Закони України та Постанови Кабінету Міністрів. Фонд діє на державному, обласному і місцевому рівнях.

Він створений за рахунок [2; с. 377]:

- збору за забруднення навколишнього природного середовища як головного джерела надходжень;
- частини грошових стягнень за порушення норм і правил охорони довкілля на шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища в результаті господарської та іншої діяльності;

- **цільових та інших доорувільних внесків підприємств, установ, організацій та громадян.**

Відповідно до чинного законодавства кошти від збору за забруднення довкілля розподіляються між місцевими, обласними, та Державним фондом охорони навколишнього природного середовища та не оподатковуються. До 10 % коштів Фонду може резервуватися для здійснення непередбачених випадків, пов'язаних з природоохоронною діяльністю, що не мають постійного характеру і не могли бути передбачені під час складання проекту Державного бюджету України [3]. Органом управління екологічного фонду є рада, яка розподіляє кошти фонду. До її складу з правом ухвального голосу можуть входити представники адміністрації установ природно-заповідного фонду, державних органів з охорони природного середовища, громадських екологічних об'єднань, провідні науковці, фахівці, а також представники від громад, підприємств, установ та організацій, які передали в екологічний фонд власні кошти. Водночас важливо також розробити й запровадити механізм економічного стимулювання власників і користувачів земель заповідних територій, підходи щодо активного природоохоронного менеджменту.

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що створення цільових екологічних фондів сприятиме інтеграції України у Всеєвропейську стратегію збереження біологічного та ландшафтного різноманіття задекларованої у "Конвенції про біорізноманітність", прийнятої на Конференції ООН у Ріо-де-Жанейро (1992 р.), як основної ланки функціонування біосфери. У цьому зв'язку важливо прискорити прийняття Верховною Радою України закону про національний екологічний фонд, що сприятиме більш ефективному й цільовому використанню коштів діючих в Україні екологічних фондів усіх рівнів.

Список використаної літератури

1. Становлення екологічної відповідальності бізнесу в Україні. // О.М. Стрішенець, А.М. Колосок // Актуальні проблеми економіки – 2016. – №5 (179). – С. 215-220.
2. Про природні ресурси й екологію: Збірник законів України. – Х.: ПП «Ігвіні», 2005. – с. 377.
3. Закон України "Про Державний бюджет України на 2015 рік" (стаття 12).

УДК 33,2(477)

Диль Х., Панасюк С.

*студентки Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки*

Науковий керівник: Стрішенець О.М.

*д.е.н., професор, завідувач кафедри аналітичної економіки
та природокористування*

**СУЧАСНЕ АНТИКРИЗОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ
УКРАЇНИ**